

KATOLIŠKI GLAS

Cena: Posamezna št. L 15
Naročnina: Mesečna L 65
Za inozemstvo: Mesečno L 100

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta št. 18
Poštno ček. račun: št. 9-12410

Leto II. - Štev. 48

Gorica - 29. novembra 1950 - Trst

Izhaja vsako sredo

IDEJE DELAJO ZGODOVINO

Drugače ne more biti. Delujoči faktor v zgodovini je človek; človek je pa razumno bitje, in kot tak nič ne dela, česar prej ni v misli ali ideji spočel. Odvisno je vse od tega, katere ideje so se polastile njegovega duha. Kdor je tedaj uzrl te ideje, mu ni težko naslikati prihodnjih dejanj; ideje so vzorec dejanjem.

Ideje se pa razlikujejo v prave in krive po tem kakor se zlagajo z resnico ali ne. Ta razlika je večna, kakor je v svoji veljavi večen stavek protislovja. Večno je torej tudi nasprotstvo med pravimi in krivimi idejami. Vsled greha se je pa to nasprotstvo zaneslo v človeški rod; ker je greh zakrivil, da se je človek odpadši od Boga in od resnice t. j. od pravih idej začel obračati k zmoti t. j. h krivim idejam. Nasprotstvo med pravimi in krivimi idejami se je pa najjasnejše pojavilo ter poostrilo s krščanstvom; kajti v krščanstvu se je razodel Logos t. j. večna Božja ideja, ki kot nevstvarjena resnica obsega vse ideje. Krščanska ideja, kot absolutno prava, izziva na boj vse krive ideje. In odkar se je krščanstvo prikazalo na zemlji, se ta boj neprenehoma bije. Dvoje taborov si stoji nasproti: z ene strani krščanska resnica, katero zastopa Kristusova cerkev, z druge strani pa krščanske resnice negacija, katera se po razno-terosti zmot javlja na različne načine.

Ta vojska idej, pravih in krivih, ni vojska v zraku, ni vojska povsem nevidnih sil — ampak ideje, prave in krive, se bojujejo v svojih vojaki, v ljudeh, kateri odpirajo idejam, pravim ali krivim, um in srce, katera se dajo od idej vnetati. Kakor se pa ideje razlikujejo na dvoje stran, tako se tudi vojska za nje deli na dva tabora.

Med idejami, tako pravimi, kakor krivimi, se nahaja sorodnost; prave ideje se porajajo iz enega in istega pravzroka, namreč iz Božjega razuma, v tem obstoja njih sorodnost, njih vzajemnost; krive ideje so si pa sorodne v tem, da je vsem skupna negacija in nasprotstvo resnice. Ta sorodnost prehaja od idej na ljudi; ljudje, ki izpoznavajo iste ideje, se nehote zblížajo in drug drugega oklenejo; zgodovina krščanstva pričča sijajno, kako silovita je družbena moč krščanskih idej. Vsi krščansko misleči so ena družina, ena vojska, so otroci ene matere, katere je rodila večna resnica. Pa isto tako se čutijo za sorodne tudi otroci krivih idej; in bodi razlika med njimi samimi še tolika, vendar navse to pozabijo, podajajo si roko v zvezo, kakor brž gre za boj proti katoliški cerkvi. Vojski pravih in krivih idej si sicer stojita nasproti, odkar je človek grešil, vendar se je nasprotstvo poostrilo šele z Jezusom Kristusom. Proti njemu so se zavezale

vse sovražne sile: židovstvo, poganstvo s peklom vred. To nasprotstvo je od njega prešlo na katoliško cerkev. Njena zgodovina je zgodovina boja z nasprotnimi silami. Ta boj je pa v prvi vrsti boj pravih idej s krivimi. Katoliške dogme so od Boga razodete ideje, od Cerkve določene. In okoli teh idej se suče ves boj. One so tiste sile, ki narode dru-

žijo in razdružujejo, ki vekom presnavljajo lice.

Sicer se pa ta boj preminja po tem, kakor se v človeštvu pojavi ta ali ona zmota. Cerkev se omejuje na to, da zmote zavrača ter jim nasproti določuje in pojasnjuje od Boga razodete resnice. In kakor zmota v svoji praktični uporabi vpliva na dejanje človekovo in poraja sad v privatnem in javnem življenju, tako skuša tudi Cerkev versko določeno resnico vpotrebti na življenje krščanskega ljudstva in tako objaviti učinke nasprotno vplivajoče zmote.

Pomoč Jugoslaviji

Zadnji teden je Jugoslavija dobila pri zapadnih državah novo pomoč, predvsem gre tu za pomoč iz Združenih držav Amerike. Ameriški veleposlanik v Beogradu Allen ter pomočnik jugoslovanskega zun. ministra Leo Mateš sta 21. nov. podpisala listino, s katero stopa Jugoslavija v krog onih držav, katerim je Amerika dala na razpolago poseben sklad za vzajemno vojaško pomoč. S tem se je Jugoslaviji odprl tretji vir za pomoč, potem ko je že prejela podporo od Uprave za gospodrsko sodelovanje in od izvozne ter uvozne banke. Z novim zneskom 16 milijonov dolarjev bo znašala skupna dosedanja pomoč, ki jo je jugoslovanska država prejela v Ameriki, 33 milijonov dol. Predsednik Truman pa je izjavil, da znaša skupna potreba Jugoslavije 75 milijonov dolarjev. Na zasedanju kongresa, ki se je začelo ta teden, bo predsednik Truman zahteval, naj odobrijo še nadaljne zneske, da bo dosežena zgorajšnja vsota.

Medtem je zaželeno pomoč že začela prihajati. Poleg ladje, ki je izkrcala ameriški fižol in grah na Reki, so poslali iz Nemčije prvi vlak moke za Jugoslavijo. Gre za kakih 50 vagonov moke. Na vrece so dali napis v srbohrvaščini: »To moko pošilja jugoslovanskemu ljudstvu nemška zvezna republika ter jo bo plačala Amerika.«

Jugoslavija je tudi pristala na ameriško zahtevo, da bodo imeli ameriški opazovalci možnost kontrole in najširšega kretanja pri razdeljevanju ameriških živil.

S pristopom v okvir držav za vzajemno vojaško pomoč je Jugoslavija tudi formalno pristopila v krog zapadnih držav, čeprav tega niso uradno priznali. Zunanja politika Jugoslavije je nehala biti samostojna, kot je bila od spora s kominformom do nedavna, ter se je uvrstila v zapadni blok. To se vidi zadnje čase na vsakem koraku. Pri OZN glasuje jugoslovanski delegat skoro vedno z ostalimi zapadnimi državami. Obnovili so diplomatske odnose z Grčijo, iščejo zvez z Italijo, zelo so izboljšali odnose z Avstrijo, tako da so ti sedaj že skoro normalni; govorijo celo o neki zvezi med Turčijo, Grčijo in Jugoslavijo.

Tudi notranji položaj se spreminja. Bivši minister kominformist Žujevič, ki je bil že dve leti v zaporu, je bil izpuščen na svobodo, potem ko je dal izjavo o svojem poboljšanju in skesanosti. Dejal je, da je sedaj spoznal zmoto, v katero ga je zavedla Sovjetska zveza, ki je hotela Jugoslavijo le izkoriščati. Pred njim sta dala podobno izjavo skesanosti in poboljšanja dva druga odlična jugoslovanska kominformista. Sploh se precej govori o nekem velikem pomiloščenju političnih pripornikov, ki bi se moralo izvršiti v kratkem, ter tako tudi doseči močnejšo notranjo politično štrujenost.

Bo skušal Tito v novih okoliščinah predrugačiti svoje odnose do Vatikana in katoliške cerkve? Morda. Izjave v zvezi z nadškofom Stepincom bi dale to slutiti. Titova izjava, da bo prišel čas, ko Stepinac ne bo več v zaporu, daje misliti, da jugoslovanski diktator želi poravnave s Cerkvijo. Toda pogoji, ki jih stavi, niso sprejemljivi, tako bi se vsaj dalo sklepati iz pisanja lista »Osservatore Romano«.

Španija v ospredju

Poročajo, da mislijo Francija, Amerika in Anglija zopet imenovati svoje veleposlanike pri generalu Franku v Madridu. Še pred par meseci so se angleški laburisti izrekli odločno proti temu, da bi zopet navezali redne diplomatske odnose s Frankovo Španijo. Danes so mnenje močno spremenili. V politiki res ni nič stalnega.

Kaj pa Perzija?

Zadnji teden se je na političnem polju nenadoma obrnila pozornost tudi na Perzijo. Tam so namreč sklenili z Rusijo trgovinsko pogodbo, ki daje Sovjetski zvezi precejšnje prednosti. Sedanji perzijski voditelji so sploh začeli kazati precejšnje simpatije do Sovjetov. To je takoj alarmiralo Anglijo in Ameriko, ki sta najbolj zainteresirani v Perziji zaradi petrolejskih vrelcev. Vse kaže, da kominizem v Aziji ne bo dal miru.

Položaj na Koreji nejasen

Opazovalci mednarodne politike so spet napovedali zelo kritičen in odločen teden. V tem tednu bi se namreč moralo pokazati, ali bo vojne na Koreji v doglednem času konec, morda že pred Božičem, kot je napovedal Mac Arthur, ali pa se bo ta razširila še na druga ozemlja, vsaj na Kitajsko in Mandžurijo. Položaj je namreč bil ob začetku tedna sledeči: Na Koreji se je začela velika ofenziva čet OZN z namenom, da stre še zadnji odpor združenih korejsko-kitajskih komunističnih čet. Ofenziva je uspešno napredovala, čeprav je bil ponekod odpor komunistov silno trd. Mac Arthur je računal, da bo s to ofenzivo povsod dosegel mandžursko mejo ter tako dokončal delo, ki mu je bilo poverjeno, vendar zadnji komunistični protinapad je ponovno prisilil čete OZN k umiku. Od vseh edinic OZN napreduje ob obali samo južnokorejska divizija »Capitol«. Druge edince vodijo silne obrambne boje ter skušajo držati zasedene položaje

v pričakovanju ojačenja. Sedanji komunistični protinapad poostrojuje besni napadi gverilcev, ki napadajo zahrbtno boreče se čete OZN. Po zadnjih vesteh je morala 24. ameriška divizija izprazniti Chongju. Na fronto pa prihajajo nenadoma ojačenja, katera bodo gotovo kos situaciji.

V Lake Success so pa dospeli kitajski odposlanci, da jih pred Varnostnim svetom zaslišijo glede njihove pritožbe zaradi vmešavanja Američanov na Formozo in na Koreji. Od tega zaslišanja upajo, da se bo stališče Mao Ce Tunga odkrilo in se bo pokazalo, kakšne namene ima prav za prav ta mož, ali želi vojno ali pa hoče le varovati kitajske koristi na Koreji ter le zaradi tega pošilja tja svoje ljudi. V zadnjem primeru so voljni dati mu najširša zagotovila, da bodo ostale koristi Mandžurije nedotaknjene; če pa želi vojno, jo bo imel. Verjetno je, da bodo Kitajci še enkrat skušali prikriti svoje namene in se bo vsa zadeva še enkrat odgodila in zavlekla.

Nemške volitve

V nedeljo 19. in 26. nov. so imeli na ameriškem področju Nemčije volitve v poslansko zbornico zveznih držav Bavarske, Hesenske in Wuertenberške. Izidi volitev so zelo podučni. Predvsem pomenijo te volitve popoln poraz komunistov, ki niso dobili niti enega poslanca v novih zbornicah, dočim so jih v prejšnjih imeli kakih 10. Pomenijo pa tudi nazadovanje krščanskih socialcev, stranke ministrskega predsednika Adenauera, ki so izgubili več sedežev. Napredovali pa so socialni demokratje, ki so povsod pridobili večje število poslancev. Na volitvah je nastopila tudi stranka beguncev, ki se je povsod uveljavila. To stranko imajo za ostane nekdanje nacistične stranke. Poraz krščanskih demokratov in napredovanje socialistov je baje treba pripisovati notranji politiki obeh strank, kajti Adenauerjeva stranka zagovarja ponovno oborožitev Nemčije, dočim so Schumacherjevi socialisti proti temu. Trdijo, da so se nemški volivci izrekli za Schumacherja zato, ker ne marajo več oborožitve.

Za evropsko vojsko

V Strasbourgu je zopet zasedal evropski svet. Mnogo se je govorilo o združenju Evrope, toda vsi se niso ujemali v svojih načrtih. Anglija in severne države, Švedska ter Norveška, so zavzele bolj odklonilno stališče do združenih držav Evrope, ker se bojujejo za svoje interese. Ostale države so pa sprejele francoski predlog, naj se ustanovi združena evropska vojska. Ta predlog podpirajo posebno Italija, Fran-

cija in Nemčija. Kako in kdaj bodo prišli do dejanske ustanovitve evropske vojske, je pa drugo vprašanje. Če imajo tamkajšnji diplomatje miselnost večine naših goriških mestnih očetov, bo ostalo pri pobožnih željah do vekomaj.

Novi libijski kralj

Emir Cirenajke, Senus Idris, se je 27. t. m. odločil, da sprejme libijsko krono, katero mu je ponudila libijska ustavodajna skupščina. Uradno bo postal kralj združene Libije 1. januarja 1952.

Težave v italijanski vladi

De Gasperi ima te dni veliko dela in skrbi, kako rešiti sedanjo vladno koalicijo. Pokazalo se je namreč precejšnje nasprotje glede novega volilnega zakona med krščansko demokracijo ter ostalimi strankami v vladi. Za mesec april prihodnjega leta so namreč napovedali nove občinske volitve v vsej državi. Dosedanji volilni zakon se vladi ne zdi primeren, zato bi ga rada nadomestila z novim boljšim. Toda tu so težave, ker bi demokristjani radi imeli tak volilen sistem, ki bi bil ugoden velikim strankam; republikanci in Saragatovi socialisti pa želijo takega, ki bi dal možnost uveljavljanja tudi malim strankam. Kako se bodo pobotali, bomo videli.

Danes ob 8h zvečer v Gorici, Riva Piazzutta 18, 3. prosvetni večer, posvečen 150 letnici rojstva Antona Mart. Slomška

PRVA ADVENTNA NEDELJA

Iz svetega evangelija po Luku
(Lk 21, 25-33)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Znamenja bodo na soncu in luni in zvezdah, in na zemlji bo med narodi stiska in zmeda zaradi šumenja morja in valov. In ljudje bodo koprnili od strahu in pričakovanja tega, kar pride nad ves svet; zakaj nebeske sile se bodo majale. In takrat bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z veliko močjo in slavo. Ko se bo pa to začelo goditi, se ozrite kvišku in dvignite glave; zakaj vaše odrešenje se približuje. In povedal jim je priliko: Poglejte smokvino drevo in vsa drevesa! Kadar začno že sad iz sebe poganjati, veste, da je blizu poletje. Tako tudi vi, kadar boste videli, da se to godi, vedite, da je blizu božje kraljestvo. Resnično, povem vam: Ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebo in zemlja bosta prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Dvakrat v letu stopa Cerkev z veličastnim evangelijem preko ozkih meja našega življenja. Dvakrat nam vsili iz neznane prihodnosti sliko poslednjega dne in sicer za sklep cerkvenega leta in za začetek novega.

Oba evangelija sta težka. Vzeta sta čisto iz judovskega srca in zato trepeta v vsaki besedi strah, ki ne loči več groznega konca judovskega naroda od konca sveta. Duša je kakor v viharju ali plamenu in ne zna več meriti časa in razdalje. Vse je kar nametano: grozne slike goreče zemlje, padajočih zvezd, otemnelega senca, blaznega potresa. V to zmedo udarja samo večna beseda in močna roka Boga.

Vsakdanje življenje pa je čisto drugačno. Vse je majhno, lahko, zunanje in razpadajoče. Človek misli na vse drugo kot na daljne meje prihodnosti in na resničnost večnosti. Na svetu povzročajo krivice in trpljenje človeške roke in se mnogokrat tega ne zavejo prej, dokler jih ne ustavi neusmiljeno kolo življenja.

Zato Cerkev v ta svet vpije besede o adventu, zato mu vsiljuje vizijo obsodbe. — Moti se, kdor išče v cerkvenem adventu samo tiho pričakovanje duše, samo domačnosti zornice in zgodnjih jutrih, ko hodijo ponekod ljudje kakor romarji z lučkami v snegu skozi mrak. V adventu je nekaj silnega in zmagujočega: prihajajoči Bog.

Prišel bo, to je gotovo. Takrat bo ustvaril po grozi razdejanja novo zemljo in novo nebo. Poslednji dan bo nosil prekletstvo in sladkost večnosti.

A pred tem zadnjim adventom, zadnjim prihodom, mora vsaka duša praznovati svoj advent. Bog mora priti k človeku. Pride pa tako, kakor ga človek pričaka; ali mu prisije v lahni božični zarji, ali pa mu s silo udari v dušo. Pride kakor potres, ki mora razdejati staro in otrplo, ali pa kakor tiha ljubezen, ki zna nevidno prenavljati. V duši je pomlad ali uničenje, vstajenje ali večno pogubljenje.

V berilu nam daje apostol Pavel resen opomin, kako se lahko obvarujemo strahote poslednjega dne: Bratje, ura je že, da od

spanja vstanemo. Kakor podnevi hodimo pošteno, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v prepiru in nevoščljivosti, ampak nadenite si Gospoda Jezusa Kristusa.

NEDELJSKA MOLITEV

ZBUDI, PROSIMO, GOSPOD, SVOJO MOČ IN PRIDI, DA SE BOMO PRETEČIM NEVARNOŠTIM NAŠIH GREHOV PO TVOJEM VARSTVU OTELI IN PO TVOJEM ODREŠENJU ZVELIČALI.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

SVETO LETO

Vztrajna jesenska romarja

Koncem septembra sta se podala na romarsko pešpot iz Madrida na Španskem dva mladeniča in sta po 2 mesecih srečno dospela v Rim. Prvi je Matej Crespo, član predsedstva španske katoliške mladine, drugi je 19 letni Carlos de Lama, član Marijine družbe sv. Stanislava v Madridu. Druga polovica njiu čez 2000 km dolge pešhoje se je vršila med različnimi vremenskimi neprilikami, zato sta šele pretekli teden dospela v Rim. Imela sta s seboj priporočilno pismo španskega zunanjega ministra Alberta Artajo, ki je tudi sam član visokošolske Marijine kongregacije. To pismo jima je mnogo pomagalo, da sta včasih vsa premočena in lačna dobila zavetje pri dobrih ljudeh.

Še vztrajnejša romarica

Vse romarje, ki so prišli peš po svetoletne odpustke, pa je gotovo nadkrilila romarica — Portugalka g. Maria, De Holbeche de Beirco. Ta pogumna žena — brezverci bi ji rekli neumna — je nastopila svoje svetoletno romanje pri Marijinem svetišču v Fatimi dne 14. maja. Preromala je peš Portugalsko, Španijo, Francijo, kneževino Monako, Italijo in je 30. oktobra prispela v Rim. Za seboj ima celih tri tisoč km ceste.

Nekdaj so naši romarji delali v obratni smeri to pot, ko so romali k sv. Jakobu v Kompostelo.

Bolni romarji

V soboto, 18. novembra, je pri splošnem sprejemu v cerkvi sv. Petra vzbujala pozornost skupina ležečih in na ročnih vozičkih sedečih romarjev. Bilo je nič manj kot 200 francoskih bolnikov, ki so pod vodstvom škofa iz La Rochelle, Mosg. Liagre, hoteli opraviti svetoletno romanje in pozdraviti sv. očeta. Spremljalo jih je okoli 90 bolniških strežnikov. Sv. oče se je pri tej skupini trpečih vernikov iz vseh francoskih škofij ustavil, stopil je iz nosilnice in je vsakega bolnika blagoslovil ter mu dal roko v poljub. Nazadnje je še vse nagovoril, spominjajoč bolnike na Marijo, ki jo pozdravljamo tudi kot Zdravje bolnikov ter je prosil zanje ozdravljenja, polajšanja in potrpežljivosti v apostolatu trpljenja.

Svetogorska Marija se vrača

Na željo višjih je podpisani začasni varuh svetogorske podobe isto 10. nov. osebno predal provincialu slovenskih frančiškanov preč. g. p. Teodorju Tavčarju in njegovemu namestniku dr. p. Romanu Tominecu, ki sta prišla v Rim po njo. Ker je letošnje romarske sezone konec, smo bili mnenja, da nima pomena je takoj vračati Sv. gori. Vsekakor pa spomlad, ko se odpre romarska sezona. Končno veljavno bošta o tem odločila apostolska administratura in frančiškanski provincialat v Ljubljani, ki bosta gotovo rada upoštevala upravljene ljudske želje, ki so bile za izročitev merodajne. Tako se bo kot begunka druge svetovne vojne ravno za 30 letnico po povratku iz prvega begunstva vrnila. Naj bi poslej mirno kraljevala na svoji Sv. gori in delila obilo milosti.

P. Hugo Bren, O.F.M.

Romarji, ki so romarje prevažali

Ko je najhujši naval svetoletnih romarjev končal, so rimski uslužbeni pri mestnem tramvaju, inženjerji, vozniki, sprevodniki, delavci v garažah vseh vrst: električisti, čistileci vozov, pregledovalci koles in zavor itd. pod vodstvom predsednika in generalnega direktorja hoteli opraviti svojo svetoletno pobožnost. Sv. oče je hotel dati tem za urejen promet velezaslužnim romarjem svoje posebno priznanje in je nje in njihove družine sprejel v posebni avdienci. Zbralo se jih je nad 6000 v Vatikanu, kjer se je sv. oče pred vsem očetovsko zahvalil za njih trud tekom svetega leta. Saj je bila njih velika zasluga, da so stotisoči vernikov lahko v najkrajšem času opravili svetoletne obiske cerkva in dospeli v svoja po vsem velikem mestu določena stanovanja. — Blagoslovil jim je tudi lep kip presv. Sreca Jezusovega za njih glavno postajo in jim je rekel: Naj Jezus vlada v vaših dušah, naj On posvečuje vaše delo, trud in skrbi, naj On vlada v vaših družinah. Saj je Njegovo kraljestvo, kraljestvo pravice in miru. Miru v srcih, v družinah in med narodi. Nekateri obdolžujejo cerkev, papeža, da hoče vojno, da pripravlja vojno. Ne! Ne! ni res! Cerkev obsoja vojno in njene grozote, papež hoče mir, notranji mir med državljani, mir med vsemi člani vesoljnega človeštva. To smo se čutili dolžni ponovno zatrditi in danes zopet ponavljamo javno vpričo vas, naših ljubih rimskih romarjev.

Sv. oče kat. časnikarjem

Isti dan kot francoski bolniki, so bili pri splošnem sprejemu v baziliki sv. Petra navzoči tudi člani združenja katoliških časnikarjev iz Italije. Tem je sv. oče izpred glavnega oltarja izrekel sledeče besede v bodrilo: Za vas prosim od Boga božjega razsvetljenja in obilice nadnaravne milosti. Imate visoko znanje, da oznanjate in nevstrašeno zagovarjate resnico, pravico, ljubezen in krščansko omiko.

Ko je podelil apostolski blagoslov vsem romarjem, se je še pomudil pri skupini časnikarjev in jim je izrazil svoje očetovsko

zanimanje za njih zborovanje, ki so ga te dni imeli v Rimu. Pri tem zborovanju so časnikarji posebno poudarili važnost katoliških tednikov v vsaki škofiji, ker so zelo važno sredstvo, da zanesejo katoliško zavest v vsako še verno družino. Zato pa so katoličani dolžni naročiti in brati svoje katoliške tednike, ki razkrinkujejo laži Bogu sovražnega tiska.

Koledar za prihodnji teden

3. decembra. NEDELJA. 1. adventna. Frančišek Ksaverij, veliki misijonar Indije in Japonske.
4. PONEDELJEK. Barbara, devica; zavetnica rudarjev.
5. TOREK. Saba, opat.
6. SREDA. Nikolaj (Miklavž), šk.
7. ČETRTEK. Ambrozij, škof.
8. PETEK. Brezmadežno spočetje Device Marije; zapovedan praznik.
9. SOBOTA. Evžebij, škof.

Problem Svete dežele

Vprašanje Svete dežele je bilo že od nekdanj pereče, posebno pa je stopilo v ospredje po prvi svetovni vojni. Že leta 1919. se je v katoliških krogih poudarjalo, da bi bilo treba dati Palestini poseben mednarodni statut, ki naj bi zagotovil vsem prebivalcem, katoličanom, judom in mohamedancem njihove naravne in zgodovinske pravice. Toda stvari so se drugače razvile. Po drugi svetovni vojni so razdelili Palestino med Jude in mohamedance, za Jeruzalem pa je Organizacija združ. narodov odobrila 29. 11. 1947. mednarodni statut, ki pa je ostal mrtvo rojeno dete, kajti Jeruzalem je po črti premirja še vedno razdeljen med obe sovražni stranki, ki o kaki internacionalizaciji Jeruzalema nočejo ničesar slišati.

Sveta stolica je že večkrat povzdignila svoj glas v obrambo pravic katoličanov do svetih krajev. Posebno jasno je govoril sedanji papež Pij XII. v znani encikliki »In multiplicibus« (22. 10. 1948), v kateri izraža upanje, da bodo odgovorni krogi pripoznali Jeruzalemu in njegovi okolici, kjer je toliko spominov na življenje in na smrt našega Odršenika, mednarodni značaj, ki bi bil v sedanjih razmerah najbolj garantirana zaščita svetim krajem. Ravnotako bi bilo treba zaščititi z mednarodnimi garancijami prost dohod do ostalih svetih krajev v Palestini, kakor tudi svobodo bogoslužja ter spoštovanje verskih navad in tradicij. — Iste misli je ponovil sv. oče v svojem božičnem nagovoru 1948. leta. V encikliki »Redemptoris nostri« (15. 4. 1949), se je sv. oče obrnil na vernike, da bi posredovali pri svojih vladah, da bi te zahtevale internacionalizaciji Jeruzalema in ostalih svetih krajev.

Indonezija in verska svoboda

Predsednik indonezijske republike Soekarno je obiskal 1. novembra otok Flores, kjer je bil od 1933-38 interniran od holandskih oblasti in kjer je imel dovolj svobode, da je lahko navezal stike z ondotnim prebivalstvom ter s holandskimi katoliškimi misijonarji. Od misijonarjev je najel takrat celo njihovo župnijsko gledališče ter dal postaviti na oder nekaj svojih gledaliških del. Omeniti moramo namreč, da je na otoku Flores več kot 430 tisoč katoličanov, ki tvorijo nekako polovico otoškega prebivalstva, med tem ko je ostala polovica mohamedanske vere. Mohamedanci in katoličani so živeli doslej v najlepšem medsebojnem sporazumu, le zadnje čase so se vrinili med nje razni tuji elementi, ki bi hoteli zasejati neslogo med prebivalci. Ta protikatoliška gonja je planila ravno ob obisku predsednika Soekarna na dan. Poleg slavnostnih slavolokov so se šopirili napisi, ki so zahtevali odhod Holandcev, zaščito prave, to je mohamedanske vere ter laično šolo.

zაციო Jeruzalema in primeren statut za ostale svete kraje. Še istega leta in sicere neposredno pred tozadevnimi odločitvami Org. združ. narodov, je pozval sv. oče vernike, da bi molili za srečno rešitev tega nadvse važnega vprašanja.

Znano je, da je Org. združ. narodov v svojem decemborskem zasedanju preteklega leta potrdila z veliko večino svojo izjavo iz leta 1947: Jeruzalem bi moral postati »corpus separatum«, to je nekaka država zase. Toda tudi ta odločitev je ostala žal le na papirju, kar ni nikakor v korist prestižu Org. združ. narodov. Poleg tega so pričeli govti krogi razširjati zadnje čase tendenciozne vesti, češ da je katoliška cerkev opustila misel cziroma zahtevo po internacionalizaciji Jeruzalema in ostalih svetih krajev. Pod pretvezo, da je od katoliške cerkve zaželjena rešitev nemogoča, predlagajo ti krogi nov načrt, po katerem naj bi dobile le posamezne cerkve oz. cerkvene stajbe neke vrste ekstraterritorialnost z diplomatsko nedotakljivostjo pod nadzorstvom kakega mednarodnega komisarja. Pri tem širijo zagovorniki te rešitve vesti, da je tudi sv. stolica s tako rešitvijo zadovoljna.

Toda sv. stolica vstraja še vedno na svojem prvotnem stališču, da je treba problem Jeruzalema in ostalih svetih krajev rešiti korenito s tem, da se sklep Org. združ. narodov o internacionalizaciji Jeruzalema in ostalih svetih krajev dosledno izvrši, ker bi vsaka druga rešitev ne nudila dovolj garancij, da bodo pravice katoličanov do svetih krajev dovoljni meri zaščitene.

Toda komaj je stopil predsednik republike na oder, jo z migljajem rok zaukazal odstranitev katoličanom sovražnih napisov, narkar je začel govoriti o priborjenosti neodvisnosti Indonezije ter poudaril, da pripada ta neodvisnost vsem prebivalcem, ker so vsi, mohamedanci in katoličani, žrtvovali imetje in kri za skupno domovino in da jamči zato indonezijska vlada najbolj popolno svobodo vsem prebivalcem in da je pripravljena to svobodo tudi braniti. Predsednik Soekarno je končal svoj govor z besedami, da so Holanci in drugi tujei, ki so pripravljani spoštovati državne postave, dobrodošli v Indoneziji in da bodo deležni državne zaščite. Glede katoliških misijonarjev pa je pripomnil, da ti niso prišli na otok, da bi vladali, ampak da bi delali ter služili prebivalcem. Gotovo je napravil na poslušalce globok vtis!

PRISPEVAJTE
za † L. Kemperletov sklad!

Veličasten pogreb msgr. dr. Mirka Brumata

V sredo ob 10h predpoldne se je vršil ob ogromni množici našega ljudstva slovesen pogreb blagega pokojnika. Množica ljudstva, ki se je pri pogrebu zbrala, nam jasno pričča o velikem spoštovanju, ki ga je pokojnik užival pri vseh slojih ljudstva.

Krsto so iz župnišča v cerkev nosili možje. V cerkvi je bilo slovesno mrtvaško opravilo ob veliki asistenci vseh stolnih kanonikov, vikarjev, mestnih župnikov bogoslovcev in drugih duhovnikov. Vseh skupaj je bilo nad 60.

Po sv. maši je stopil na prižnico sošolec rajnega in celebrant več. g. msgr. Velč in v izklesanem italijanskem govoru popisal veličino rajnega kot resničnega božjega služabnika in pravega katoliškega duhovnika. Pevski moški zbor, ki je že prej na trgu pred stolnico zapel žalostinko: »Vigred se povrne«, je nato v cerkvi odpel še: »Ušliš nas, Gospod!«

Nato se je razvil veličasten mrtvaški spreved do tržaške ceste. Za križem so šli: Marijin vrtec, Slov. sirotišče, zastopnik šolske mladine, Marijine družbe iz Gorice in Trsta, redovnice, malosemenišniki, bogoslovci, duhovščina, stolni kapitelj, obilni venci in nato celebrant z asistenco. Za krsto pa kanoniki in čez

celo ulico, glava pri glavi, množice vernikov.

S tržaške ceste so koriere in avtomobili odpeljali za krsto veliko število udeležencev, ki so dospeli na pokopališče obstopili sveži grob. Gospod Mirko Mazora se je v lepo zasnovanem govoru poslovil od rajnega, pevcji so zapeli še: »Blagor mu«, ko je glasen jok premagal skoro vse navzoče. Vemo in zaupamo, dragi monsignor, da tibi res »lepše sonce sije in lepša zarja rumeni.«

ZASPAL JE MOŽ ...

Pok. msgr. dr. M. Brumata v spomin

V zvoniku stolne cerkve zvon zapel je mrtvaške pesmi žalno melodijo o krizantemah, ki nekje bedijo, o njem, ki bôl človeško dotrpel je.

Zaspal je mož — za svetle ideale neutrudni borec ... Tiho je omahnil v vrtincu dela in ko vir usahnil, ki je napajal žejne izpod skale.

Nešteto src je v težki bolečini molčê po njem, očetu, zajokalo, kot da jih strah je vsega v tej praznini.

Naročje božje mu zdaj mir je dalo, ki ga iskal zaman je v solz dolini. Ne bo ga več gorje sveta teptalo.

Ljubka Šorli

Seja goriškega obč. sveta

V ponedeljek ponoči je bila druga tokratna seja na Gradu. Takoj ob otvoritvi je župan izrazil našemu svetniku Ivanu Brumatu sožalje zaradi smrti brata monsignorja.

Prvo točko o razpravljanju zaradi plač obč. osebja je župan črtal iz dnevnega reda.

Nato so prišle na vrsto pritožbe dveh Slovencev, katerim županstvo zanika italijansko državljanstvo. Zdi se nam, da se pri stvari gre vedno za dejstvo, ki smo ga svoj čas ugotovili v zadevi dr. Čuka. Kdor se izmed Slovencev iz Gorice izseli tudi začasno mu županstvo ne da več državljanškega lista, češ, da si je med tem lahko pridobil skrivaj tuje državljanstvo. Tako ostane rešev brez vsakega državljanstva. Turjega si ni pridobil, domače mu je pa odrečeno. Svetnik Bratuž je obširno dokazoval to krivico seveda gluhih ušesom. Zapisali smo si posebno pravno argumentacijo dr. Culota proti upisu v državljanški imenik na podlagi zakona 13. 6. 1912 šte. 555, ki jasno govori za to vprašanje. So to zadeve, katerih ne bomo pozabili v prihodnosti.

Ko je na to sledila razprava o pravičniku za zasedanje občinskega sveta, so slovenski svetniki stivali zahanjevo, da sme vsakdo govoriti v svojem materinem jeziku tudi na obč. seji.

Župan je ugotovil, da je to politično vprašanje, o katerem obč. svet ne sme razpravljati. Radovedni smo, kaj je politično in kaj ni politično. Ne, nič nismo radovedni, ker dobro vemo kam pes taci molí. Tudi te zadeve ne bomo pozabili v prihodnosti.

Spectator

»Opus musicum«, razdeljeni na štiri zvezke. To so predvsem cerkvene skladbe: veliko število maš ter motetov iz cerkvene liturgije, a zraven njih imamo tudi nekaj posvetnih del, seveda v latinščini, imenovanih »moralia«, ki naj bi služile zabavi. Središče Petelinovega delovanja je bila Praga, vendar je veliko potoval po nemških in čeških krajih, se ustavljal predvsem v samostanih, kjer je imel priliko spoznati razne kompo-

niste ter se tako učiti od njih. Njegovi moteti in skladbe prav gotovo predstavljajo nekaj edinstvenega za tedanje in tudi poznejše dobo. Saj so postale lastnina ne samo našega, temveč vseh kulturnih narodov tedanjega in poznejših stoletij. Kljub temu, da smo Slovenci mali narod, so se med nami rodili možje, ki so nam lahko samo v čast in ponos.

GOSPODARSTVO

PORABA MLEKA V ITALIJI

V splošnem povzije italijanski državljani zelo malo mleka. Večji del proizvedne gre v industrijo, kjer ga predelajo v sir in maslo.

Izšla je statistika o porabi mleka v 40 največjih italijanskih mestih, med katerimi so tudi Milan, Rim in Videm.

Največ mleka popijejo v mestu Reggio Emilia, kjer pride na leto in osebo po 117 litrov z letnim stroškom 9.400 lir. V Vidmu popijejo (tako ali v kavi) 73 litrov za 4.700 lir. V Milanu 52 litrov za 4.375 lir. V Rimu 40 litrov za 3.450 lir, v Napoli pa 18 litrov za 1.500 lir. Sploh se opaža, da se porabi tem manj mleka, čim bolj gremo proti jugu. Tudi tekom leta je poraba različna: najvišja je v zimskem času in to decembra in januarja meseca, najnižja pa avgusta, ko pade potrošnja za eno četrtno.

Kar se cene tiče, je najdražje mleko v Genovi, kjer stane 90 lir. Tu je tudi najvišja razlika med ceno, ki jo dobi lastnik krave in ki jo mora plačati potrošnik. Ta razlika znaša

70% napram 47% v vseh 40 mestih in najnižji razliki od 14% v mestu Lecce.

CENA UVOŽENE PŠENICE

Italija je uvozila v proračunskem letu 1949-50 mnogo pšenice, predvsem iz Amerike. Ta pšenica je v italijanskih lukah imela ceno 5.935 lir za 100 kg, torej manj, kot je vlada plačala kmetovalcem, ki so odali svojo pšenico v ljudske žitnice. V zgornji ceni pa ni vključena carina, ki tudi ni bila plačana, ker je pšenico uvozila država in ne zasebni trgovci. Slednji sploh ne uvažajo pšenice, ker bi bila dražja kot domača, če bi morali plačati uvozno carino.

CARINA NA MASLO

In to sveže ali topljeno, je bila znižana od 30% na 15% od vrednosti, in sicer za dobo do 31. januarja 1951. S tem hoče italijanska vlada pritisniti na domače maslarnice, da znižajo svoje cene, ki se sučejo v zadnjem času okoli 1000 lir za kg svežega masla.

Obletnica smrti nadškofa Sedeja

Na dan pred godom sv. apostola Andreja, 29. novembra 1931, so mestni zvonovi po goriških stolpih označili tužno vest, da je dotrpel veliki vladika msgr. dr. Franc Borgija Sedej, knez »nadškof« metropolit ilirske cerkvene province. Naslednji dan so žalovali zvonovi cele nadškofije od Krmina do Postojne, od Bovca do Devina nad izgubo tega izrednega cerkvenega kneza, ki je zasedel stolico sv. Hilarija in Tacijana v davnem letu 1906, na praznik Oznanjenja D. M., ko je bil od dvornega škofa Mayerja posvečen in ustoličen.

Burna so bila leta njegovega škofovanja, saj je prva svetovna vojna z vojaško fronto škofijo razrezala na dva dela, mesto Gorice hudo porušila, stolno cerkev in škofijski dvorec znatno poškodovala. Malo semenišče spremenila v kamenito rešetno, Marijino svetišče na Sv. gori do tal razdejala.

Koliko dela in truda je stalo msgr. Sedeja, ko se je vrnil iz begunstva v Stični, da je s pomočjo vojne odškodnine, svojih duhovnikov in vernikov obeh narodností zopet zacelil gnotne in duševne rane na področju škofije!

Se hujše trpljenje ga je čakalo ob nastopu fašizma. Zaradi svoje močnatosti in odkritosrčne značajnosti pri obrambi krščanskih pravic svojega ljudstva je vse bolj postajal skrajno nepriljubljen pri vladnih krogih. Stal pa je trden kot hrast. Sovražili so ga, a istočasno so ga spoštovali. Ob zlati maši 1927. si je v cerkvi sv. Ignacija kar sam držal spominski govor, v katerem je dal cesarju, kar je cesarjevega, Bogu, kar je božjega. — Po neki nujni operaciji ni prišel več do trdnega zdravja. Svetovali so mu, naj si privzame pomožnega škofa, a ni hotel. Fašizem pa je vladikovo bolhnost izrabil, ga sumnil in nadškof, ki je bil sv. očetu do skrajnosti vdan, je zaprosil za upokožitev. Ravno ko se je pripravljval, da se preseli v sodnji Šempeter kot penzionist, mu je Bog poslal odrešiteljico smrt v njegovi sobi v škofiji, kjer so ga kakor vse njegove prednike položili na mrtvaški oder v kapeli sv. Križa. Tužno so peli tiste dni zvonovi, a preostali smo imeli to zadoščenje, da smo spremljali očeta vsaj iz njegovega doma k Materi božji na Sv. goro 3. dec. 1931. Tam počiva v miru in upamo, da prosí za našo škofijo.

Ob 400 letnici rojstva Jakoba Gallus-a Petelina

Letos mine 400 let, ko je bil rojen naš veliki cerkveni skladatelj Jakob Gallus Petelin. Letnice njegovega rojstva ter smrti so nam znane (1550-1591), a kraj nam je pa neznan, vendar se domneva, da je bil rojen ali v Ribnici na Dolenjskem, ali pa, kar je skoro gotovo v Idriji. Da je Gallus — Petelin Slovenec nam priča tudi dejstvo, da je pri podpisovanju svojih del, poleg običajnega imena ter priimka, pristavljal vedno »Carniolus«, kar nam zadostno dokazuje njegov izvor. Na to dejstvo so nas opozorili tudi češki učenjaki, ter tako pobili nemško trditve, da bi bil on Nemec Händl. Vsekakor so še drugi dokazi, ki nam pričajo o njegovem slovenskem izvoru.

Petelinovo življenjsko delo je ogromno in je zbrano v knjigi

Sv. Jakob v Trstu

Pred časom se je poslovil od naš kaplan č. g. Angel Kosmač, ki je odšel na svojo novo službo v Rojan. Čeprav je le nekaj mesecev deloval v naši župniji, je vendar njemu in nam bila ločitev težka. — Dobili smo novega gospoda kaplana v osebi č. g. Franceta Zlobca. Novemu gospodu izrekamo našo iskreno dobrodoščilo in mu želimo pri novem delu obilo božjega blagoslova.

Jamlje

Preteklo nedeljo je bilo v naši vasi prav lepo in veselo; saj so nastopili naši fantje in dekleta na odru s prav lepim sporedom: kar uživali smo ob lepo podanih narodnih pesmih, katerih je bilo devet; pri šaljivki »Povabilo« je bilo precej smeha.

D O P I S I

pri igri »Matje« pa tudi solz ni manj kalo. Ljudje, katerih se je kljub negotovemu vremenu nabralo mnogo, so zadovoljni in zadoščeni odhajali. Naša dekleta in fantje pa zasluzijo kar pohvalo ter naj le napredujejo vztrajno v delu za našo krščansko kulturo.

Tatvina v zgoniški cerkvi

Dne 24. t. m. se je v popoldanskih urah na skrivaj vtihotal v cerkev 15 letni dolgooprtni »ezulo« iz Reke — Aldisio po imenu, ki se je v cerkvi nič manj kot zaklenil in ostal notri toliko časa, dokler ni izpraznil nabiralnikov, ki jih je bil s silo odprl. G. župnika je na vse to opozorilo rozljanje v zaprti cerkvi. Zato je takoj poklical še nekoga vaščana, s katerim sta čakala, kdaj bo nadebudni obiskovalec izstopil. Ta je

Dr. METOD TURNŠEK :

„Pabomšel na planine...“

(NOVELA)

Ciril se je začudil. Ni mogel verjeti, da bi bila že dospela na vrh. Toda stolpič, ki ga je videl Ciril že na mnogih razglednicah, je pričal, da je res. Torej sta že na temenu najvišje slovenske gore. Ciril se je obrnil in zazrl v daljave. Tam na vzhodu je nad Karavankami pravkar vzhajalo sonce. Čudovito so pršeli po nebu rožnati prameni. Savska dolina je bila še v megli. Blejsko jezero pa se je že svetlikalo. Karavanka so se s svojimi rebri zdele kot ogromna posrebrana stonoga. V Visoke Ture na severu se je sonce že močno upiralo in jih oblivalo s krminastordečo lučjo. Ledenik pod Triglavom se je divno lesketal. Ponce in Škrlatica so veličastno dvigale k nebu svoje ostre grebene. Cirilovo oko je iskalo Koroško, najstarejšo slovensko zemljo. Kakor da še sniva v dremotnem snu

kot pastir, preden ga zbude na pašo in bo poslej zaigral pastirsko pesem o vilah in kralju Matjažu in lepih nekdanjih dnech... Le na južni in zapadni strani ni bilo razgleda. Tam je nebo bilo sivo. Iz Trente je bruhala ostra burja.

»Viš, morje, naši primorski, goriški in beneški kraji so pa zaviti v črno meglo! Kot da je vsa naša zemlja tam ukleta od črnega zmaja!« je z obžalovanjem pripomnil France

»Toda jaz verujem v veliki čas, ko bo nad Triglavom in vse okrog, koder prebiva slovenski rod, cvetelo še sinje nebo, da bo slovenski narod od svoje morske obali pa do skrajnih beneškoiljskih brd ter panonskih ravnin dočkal božjo in človeško pravico, da bo Evropi in svetu v obilni meri nudil od skritih bogastev svojega duha...« Ciril je govoril iz globin slovenske bolečine in do vrhov slovenskih želja.

»Čas bi že bil zaradi našega večnega trpljenja!« je pristavil France.

Mrzel piš iz Trente je Cirila pogljal v zavetje Aljaževega stolpa. France pa si je usedel za stolp v smeri proti Karavankam. Ciril je sedel in naslonjen na pločevinasto steno kmalu zasnul, France pa je zrl dol proti svojemu domačemu kraju in najprej po Savski

dolini do bele Ljubljane. Torej zaročenko ima že Ciril! Gotovo mu bo bolj zvesta kot Tina Lojzu. Kaj neki je storil Lojz? Če je punco z Ljubljančanom dobil še na Gorjušah, so vražje zaorali... Kot da je sam navzoč pri sporu in prepiru, je France dvignil svoj klobuk s krivci. Pa so mu v jutranjem soncu pred očmi zazarele planike, sedem planik! Duš, Ružkine so! Opolnoči jih je natrgal, na Triglav jih je prinesel. — — — Menda bo že kaj veljalo! Da, bo obiskal Ružko, skupaj s Cirilom ji bo nesel planike. Nič se ne bo obotavljal. Čimprej, tem bolje! Še preden se bo vpisala na univerzo, jo mora dobiti, z njo govoriti, sicer mu jo prevzame kdo drug! Kot da se že sila mudi, je France skočil na noge in šel gledat v stolp, kako je s Cirilom. Ta je spal in bil zelo bled. Hudimana, ali mu je slabo? France se je kar zbal zanj. Ne, ne sme zboleti! Zdrav mora priti s Triglava! Zdrav in židane volje mora biti, ko bosta šla skupaj k Zasavčevim na obisk! Še malo je pustil Cirila pri miru, da se spojiče. Pa ni dolgo strpel. Začel je bobnati po pločevinasti steni in trobentati:

»Traraaa, traraaa... Vstaniiii... Elica in Ružka sta tu, Elica, Ružka!«

Ciril je debelo odprl oči. Ali res? Pravkar se mu je sanjalo, da se vozijo po Bohinjskem jezeru, le teta

res zapustil cerkev in se, meni nič — tebi nič, pomaknil s plenom v vas. O vsem je bila hitro obveščena CP, ki je tatinskega mladeniča spravila pod ključ. Na zaslišanju je med drugim povedal, da ima že več takih »zaslug« na ramenih in da bi moral baje priti 25. t. m. pred sodišče zaradi sličnih obtožb. — Ker je policija hotela zvedeti čim več, je moral »pridni« Aldisio še marsikaj povedati, kot na pr. to, da je »obiskoval« tudi razne »Case del fanciullo« po sosedni Italiji, ni pa povedal, kje se je te »obrti« navadil.

Dol

Na dan Brezmadežne = 8. dec. = bomo zopet slovesno proslavili tretjo obletnico, odkar imamo v naši duhovni prelep kip fatimske Kraljice. Po slovesnem blagoslovu = ob 2h pop. = se bodo zbrali cerkveni pevski zbori iz vse okolice in zapeli Mariji v čast ter ljudem v spodbudo vrsto Marijinih pesmi. Če bo vreme ugodno, bomo slišali tudi nekaj domačih. Zato na dan Brezmadežne pohitite k fatimski Mariji v Dol!

Peč

V nedeljo 26. novembra so na Peči praznovali sveto Katarino. S celodnevним čiščenjem, z dvema mašama in ofrom so prav lepo počastili svojo vaško zavetnico. Le njihovega zbora je manjkalo. Zato je pa popravil to pomanjkljivost rupenski zbor, ki je prav lepo prepeval pri vseh pobožnostih.

MIKLAVŽ V TRSTU

Slovenski starši! Največje veselje pripravite svojim otrokom, da se z njimi udeležite našega miklavževanja v koncertni dvorani v Ljudskem domu. Miklavževanje je starodavni običaj slovenske mladine, ki ima v našem narodu že častljivo tradicijo. Pred sto in sto leti so otroci naših dedov prav tako hrepeneče pričakovali Miklavževega godu, kot ga pričakujejo naši malčki danes. Ta starodavni slovenski narodopisni motiv je umetniško zajel skladatelj Jerko Geržinič in ustvaril najlepšo slovensko mladinsko opereto. — Pridite tudi vi s svojimi otroki k našemu miklavževanju in tako boste v očeh svojih otrok brali hlače — kot jo znajo pokazati samo otroške oči. P R I D I T E!!!

Starši in drugi, ki bi želeli pripraviti kake darove, naj jih izročijo v ulici Ponchielli 2, v IV. nadstropju, v ponedeljek dne 4. dec. od 8h do 12h ter od 2h do 5h pop. in v torek dne 5. dec. od 8h do 1h pop.

Ob začetku meseca v Gorici

V petek zvečer ob 8h ura čiščenja v stolnici.

V soboto zjutraj ob 6h sv. maša in premišljanje istotam.

Zvečer ob 8h sestanek za moše in fante na Placuti.

V nedeljo ob 8h sv. maša s skupnimi sv. obhajilom za moše in fante pri Sv. Ivanu.

stoji ob bregu in krči nanje in jim grozi, da jim bo že prevrnila tisti čoln...

Ciril je vstal. Utrujenost je prešla. Zdaj bi rad znova gledal slovenski svet okrog Triglava, pa je razen s severne strani bil že ves v megli.

»Kaj bi mar deževalo?« je zaskrbelo Cirila.

»Mislim, da sva ujela zadnjo zarjo. Najbolje bo, da se čimprej pobereva domov. Če naju dobe viharji in deževje v gorah, nama bodo iz nebes s škafofom vlivali za vrat!«

France in Ciril se takoj odpravila z gorskega velikana. V Aleksandrovem domu sta se le spotoma okrepčala, potem pa hitro nadaljevala pot nazaj v bohinjko smer. Zavila sta kar v hudourniško sotesko, divjo Vrtačo. Tu sta se z muko prebijala skozi divjino in pošteno delala pokoro zaradi hude žeje. Šele globoko doli sta zadela na potoček, kjer sta se po 24 urah hoje zares ustavila. Umila sta se ter si na mehki trati z jedjo in gorsko vodò privezala duši.

Do mraka sta France in Ciril že pritolkla do Sv. Janeza pri Bohinjškem jezeru. Noge so jima bile kar trde, ko sta stopila v hotel in sedla za mizo. Tu sta zvedela, kaj se je zgodilo snoči na Gorjušah, da je namreč neki lovec obstrelil svoje bivšo dekle in njenega

ljubimca. Oba so morali prepeljati v Ljubljano v bolnico, lovec pa je ušel v gozdove in ga sedaj lovijo blejski in bohinjki orožniki. France in Ciril sta se presenečena spogledala. Franceta je najbolj potrlo.

»Duš, da je Lojz tako hude krvi! Ne bi mislil, da bo kaj takega storil! Moral ga je obsesti sam vrag!« je zmajeval z glavo.

»Če ju je samo obstrelil, morda ne bo še prehudo! Sedel pa ho! Janšev oče bo dobil sotrpina...« je posočustvoval Ciril.

»Krščen Matiček, spet zaradi »babe«! Kako je le na tem svetu! Vendar se je France, čim se je spomnil na Ružko, pokesal, da je izrekel trdo sodbo na račun ženskega spola.

O pustu je pri Janševih na Ribnem bilo veselo. Janez se je že mesec dni pred dosluženim rokom vrnil od vojakov. Tudi očetu so kazen zaradi one nepremišljenje besede znižali na tri mesece. Tudi njegov sojetnik Logarjev Lojz se je dobro izgovoril, da Tince in njenega fanta ni nameraval ubiti, marveč pobeglo puto in jarega petelina le malec za kazen opraskati in ostrašiti s šibrami. Janšev oče mu je tako iztuhtal. Zato so tudi Lojzu, ki se je itak bil sam javil, kazen

Tržaškim romarjem

»Romarji drugega tržaškega romana za sveto leto v Rim, naj čim prej naročijo fotografije v trgovini Fortunato v Trstu.«

Darovi

za Vincencijevo konferenco

Slovenska Vincencijeva konferenca v Trstu naznanja, da se bo sprejemalo v nedeljo 10. dec. pri vseh cerkvah v Trstu in okolici, kjer je slovenska služba božja darove v denarju in v blagu. Slov. Vinc. konferenca se že vnaprej toplo zahvaljuje vsem dobrotnikom tudi v imenu ubožcev!

Zakol prašičev

Kdor hoče doma zaklati prašiča mora prositi za dovoljenje obč. živinodravnik na naslov ulica Duca D'Aosta 107 = Gorica.

Živinodravniški pregled se vrši na domu prosilca po urniku, ki je za te določen in ki ga spodaj prinašamo.

Gorica: ponedeljek, sredo, petek in sobota od 11h dop. do 2h pop.

Pevma, Oslavje in Št. Maver: torek in petek od 12h do 2h pop.

Štandrež: torek in petek od 12h do 2h pop.

Ločnik in Podgora: ponedeljek in četrtek od 10h dop. do 12h.

ŠPORT

Nogometna tekma

Anglija - Jugoslavija

Preteklo sredo se je odigrala v Londonu nogometna tekma med državnimi reprezentancami Anglije in Jugoslavije. Izid tekme je bil neodločen, in sicer z rezultatom 2:2. Jugoslavija se je vsekakor tamkaj proslavila, ker so skoro vsi mednarodni kritiki predvidevali njen poraz, kajti Jugoslavlani so igrali na tujem igrišču, kjer niso mogli računati na simpatije publike, čigar vzkliki večkrat navdušijo že izčrpane igralce. Mednarodno časopisje hvali predvsem vratarja Bearo, ki je res moško strsko branil in obranil jugoslovanska vrata pred angleškimi goli. Dopisnik agencije »France Presse« je

ZAHVALA

Globoko prizadeti in ganjeni ob smrti dragega in nepozabnega brata, svaka in strica

Msgr. dr. Mirka Brumata

kanonika sholastika goriškega kapitlja,

se najiskreneje zahvalujemo za tople izraze sočutja in za pomoč prevzvišenemu g. knezonadškofu, stolnemu župniku msgr. Velešiju, g. msgr. Novaku, g. dr. Humarju, preč. g. Mazorl, stolnemu kapittlju, vsej slovenski in italijanski duhovščini, Marijini družbi, upravi »Katoliškega glasa«, dragim rojakom iz Šempetra, gg. zdravnikom in predstojništvu bolnišnic ter vsem onim, ki so hoteli z udeležbo, cvetjem in petjem počastiti spomin dragega pokojnika.

Gorica, 23. novembra 1950.

Družine BRUMAT - LENCHI - GOFFO

zapisal v svojem komentarju tole: »Jugoslavlani so zaigrali zelo lepo. S svojim kratkim ter hitrim podajanjem so zapustili najlepši vtis. Pokazali pa so, da ne znajo izkoristiti možnosti za dosego gola, ki so se jim ponujala zaradi slabe igre angleške obrambe. Srednji napadalec Živanovič ni znal izkoristiti igre Bobeka in Mitiča.

V jugoslovanskem moštvu so se odlikovali Djajič in Čolič, zlasti pa Beara, ki je rešil svoje moštvo pred porazom.«

Vsekakor zaseda Jugoslavija zelo važno mesto v vrstah mednarodnega nogometa.

Darovi za sklad L. Kemperleta

Tržaška Marijina družba namesto cvetja na grob pok. matere gospoda Omersa in pok. msgr. Brumata 10.000; g. Cej Franc iz Gorice 500; namesto cvetja na grob pok. msgr. Brumata daruje družina Polh iz Gorice 1000.— lir. Srčna hvala!

ZA »SLOVENSKO SIROTIŠČE«

V. L. 1000; zbirka (C) 100; Vinc. Štanta, dekan v Devinu 1000; veleč. g. dr. Tul Ivan, prof. bogosl. 1000; T. A. košaro grozdja in rajskih jabolk, v Štandrežu nabrali več kvintalov poljskih pridelkov in v Trstu 10.000; Neimenovana iz Daru 10.000; Associazione Naz. del Fante: 1 kvint. riža, 3 kg mortadele, 2,30 kg salama, 1 škatlo sira, 20 škatel kondensiranega mesa itd.; dediči Rudolfa Figl, Oslavje št. 1, 750.— lir.

Vsem našim dobrotnikom srčno zahvalo in zagotovilo molitve.

ZA »DOBRODELNO DRUŠTVO«

Dediči Rudolfa Figl, Oslavje št. 1, 750; prijatelj iz Trsta v počastitev spomina našega neustrašenega borca za vero, narod in svobodo — pok. monsignorja Brumata 1000; N. N. iz Gorice 1000; namesto cvetja na grob msgr. Brumata darujejo: gospa Montegna Marija iz Rima 1000; družina dr. Avgusta Sfiligoje 500; obč. svetovalec g. Rudi Bratuž 500.— lir.

Miklavž bi rad prinesel goriškimi in tržaškimi otrokom krasno slovensko slikanico

DOMINIK SAVIO

(Dobi se v Katoliški knjigarni v Gorici in pri Fortunatu v Trstu Cena: 100.— lir).

MIKLAVŽEVA DARILA

se dobè v VELIKI IZBERI v trgovini

LUPŠE IVAN „PRI SONCU“

TRST

Via Coroneo - Via Rismondo št. 1 nasproti SODNE PALAČE

Odgovorni urednik: Stanko Stanič
Tiska tiskarna Budin v Gorici